

TRINH NỮ RWANDA, THÀ CHẾT CHỨ KHÔNG PHẠM TỘI

Quá nửa đêm thứ bảy rạng Chúa nhật 9-10-1977, người ta tìm thấy một tử thi vấy máu của một thanh nữ. Tử thi được đưa ngay đến nhà thương giải phẫu nghiệm. Kết quả: thanh nữ bị hiếp dâm nhưng kháng cự nên bị đâm chết. Thanh nữ tên Dafroza Nyirabahinde - 21 tuổi - và là phó hiệu trưởng "Trường Học gia đình" ở Kamonyi, gần Kigali, thủ đô Rwanda. Xin nhường lời cho cô Madeleine - bạn đồng nghiệp - kể lại cuộc sống và những giờ sau cùng của cô trinh nữ.

Chúng tôi không rõ những gì đã xảy ra. Chúng tôi chỉ cảm thấy nỗi buồn mênh mông xâm chiếm tâm hồn. Tuy nhiên, nỗi buồn hòa lẫn với niềm vui sâu xa trong THIÊN CHÚA, bởi vì, qua cái chết dửng dưng cảm, cô bạn thân yêu của chúng tôi trở thành chứng nhân của Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Kể từ đầu niên học, toàn nhóm giáo viên chúng tôi vui hưởng niềm an bình chan hòa trong bầu khí học đường. Chúng tôi dẫn thân phục vụ giới trẻ, chu toàn nghĩa vụ nhà giáo dục Công Giáo. Chúng tôi hết lòng yêu thương học sinh. Tôi còn nhớ như in một ngày, Dafroza đi như bay vào phòng tôi và tươi cười nói:

- Mình vừa dạy xong một bài học tôn giáo tuyệt hay nơi lớp! Mọi học sinh đều khóc vì cảm động!

Chúng tôi tổ chức một buổi lễ nơi trường học để đánh dấu niềm vui. Chúng tôi đâu ngờ buổi lễ tình thân huynh đệ cũng là buổi tiễn biệt: buổi lễ sau cùng của Dafroza nơi cõi đời này! Khoảng 3 giờ chiều thứ năm ngày 6-10-1977, chúng tôi bắt đầu cuộc vui "igitaramo" nghĩa là buổi canh thức kéo dài đến khuya. Dafroza cũng cảm thấy có lý do để vui, vì cô vừa tiếp nhận một số học sinh vào lớp nhất.

Thứ sáu hôm sau, chúng tôi biểu lộ niềm vui trong buổi phụng vụ cử hành Thánh Thể. Một cô bạn của Dafroza đọc bài sách thánh trích từ sách tiên tri Daniel, kể lại thị kiến Con Người trong vinh quang. Chúng tôi không bao giờ quên bài đọc này, vì nó giúp chúng tôi nhìn qua lăng kính Đức Tin những gì THIÊN CHÚA muốn đối với Dafroza.

Ban chiều cùng ngày, chúng tôi họp nhau cầu nguyện. Sau buổi cầu nguyện, Dafroza nhắc tôi mang hoa như đã hứa để cô đem theo khi đi dự lễ cưới cô bạn gái tên Laurence. Sáng thứ bảy 8-10-1977, trước 6 giờ, Dafroza vui vẻ ra đi tham dự đám cưới, với bó hoa cầm tay. Tôi nói:

- Chào Dafroza nghe! Nhớ chuyển lời chúc mừng đến Laurence!

Khoảng 10 giờ rưỡi tối, một số bạn gái muốn rời tiệc cưới trở về nhà. Dafroza cũng vậy. Cô theo nhóm bạn đi trên chiếc xe cam nhông nhỏ. Khi đến Kamonyi - gần nhà Dafroza - cô nài nỉ tài xế cho cô xuống. Nhưng ông nhất định giả điếc làm ngơ. Ông đưa cô đi xa hơn và thảm kịch xảy ra sau đó.

Chính nơi nhà thương thủ đô Kigali mà tôi nhìn lại gương mặt cô bạn lần cuối cùng. Chuyện gì đã xảy ra? Chúng tôi không rõ. Chỉ có một điều chúng tôi biết, đó là: Dafroza đã từ chối không để ông tài xế chạm đến thân xác mình. Cô can đảm chiến đấu đến cùng. Cô bảo vệ đức trinh khiết bằng chính cái chết của mình.

Dafroza rất đơn sơ thật thà và có con tim trong trắng. Cô luôn luôn mỉm cười vui vẻ. Tôi nhớ những lần chúng tôi họp nhau cầu nguyện, Dafroza thường cất tiếng hát bài thánh ca cô ưa thích:

- Trên đường con đi xin THIÊN CHÚA hãy là ánh sáng soi dẫn đời con.

Và THIÊN CHÚA trở thành Ánh Sáng soi dẫn đoạn đường đời cuối cùng của Dafroza. Vâng, đúng thế! Trong Thánh Lễ an táng Dafroza - bạn gái đồng nghiệp thân yêu - chúng tôi cất tiếng ca ngợi THIÊN

CHÚA, bởi vì Ngài đã chọn một trinh nữ đơn sơ khiêm tốn để làm nên việc trọng đại. THIÊN CHÚA thực hiện kỳ công nơi người con của Ngài là Dafroza Nyirabahinde!

Vị Linh Mục chủ sự lễ an táng đọc một câu mà Dafroza đã viết trong tuần lễ trước đó:

- Hãy luôn giữ mối dây hiệp nhất trong niềm vui của THIÊN CHÚA và hãy yêu mến THIÊN CHÚA bằng một tình yêu nồng nhiệt!

... “Em là đóa thủy tiên của Sarôn đồng bằng, là bông huệ thắm hồng trong thung lũng. Bạn tình tôi giữa đoàn thiếu nữ có khác gì cánh huệ giữa bụi gai .. Này em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước niêm phong, là địa đàng xanh non mằm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt .. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống” (Sách Diễm Ca 2,1-2 / 4,12-13+15).

(Daniel-Ange, “Les Témoins de l’Avenir”, Le Sarment FAYARD, 1989, trang 224-231)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt